

Безталанний

Яків Щоголів

Іде чума́к, іде коза́к
Дорого́ю з Дону;
Везе ри́бку — таловірку[1]
На прода́ж до́дому.
Штани в його́ по́латані,
Подра́на свити́на;
Куди не гля́нь — кругом бі́дний,
Кругом си́роти́на!
Як вдарі́ться ж чу́маче́нько
Об по́ли рука́ми:
Доля́ моя, щастя́ моє,
Лихо́ мені́ з ва́ми!
Покину́ла мене́ ма́ти
Без гроше́й, без ро́ду;
Дала́ тільки́ ка́рі о́чі,
Хоро́шу вроду́.
Сім го́д у Кри́м по сі́ль ходи́в,
А сі́м го́д до́ Дону;
Ані́ до́лі, ані́ щастя́
Ні в лю́дях, ні до́ма!
Хили́сь, моя́ голово́нько,
Як та́я би́лина:
Буде́ тебе́ приві́тати
Лиха́ година́!
Хили́сь, моя́ голово́нько,
Ще́ ни́жче би́лини:
Як ля́жу я — да́рма моя́
Славо́нька за́гине!

1847

Примітки:

[1] Сорт оселедців.